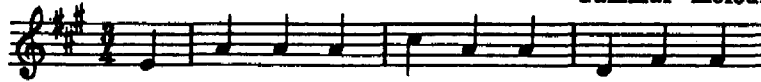

Brev

från sjöbeväringsen Adriaen Blomsterlöök, barafödd i Marstrand, till diakonkan
Atalanta Fager på turisthotellet därnämmandes.

Axel Engdahl

Gammal melodi

1. Nu vill jag mitt hjär-ta för dig å - der -
mens skep-pet det gung-sar på ha - vet det
2. Nu går du och des - kar på tres - ta ho -
men när du till slut blir min ma - ka i

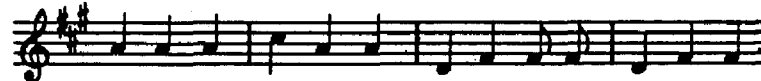
lä - ta och skic-ka en hälsning på skri-van-des vis,
vä - ta och vin-den den blå-ser en kär-le-kens bris.
tel-let, den lott du har fått den är en-ke-l min vän,
stäl-let, så sko-la vi allt ta - ga ska-dan i - gen.

Den vin-den den är av be - syn-ner-ligt slag, i -
Ack, om blott en tall-rik mitt hjär-ta det var, som

blann är den stark, och i - blann är den svag. Den
du fing-e des - ka i al - la din dar.... då

gör en så li - vatt, så mo-ditt fa-de - ral-la, den
blev jag så

gör en så li - vatt, så mo-ditt fa - le - ra.
blev jag

3. Ja, dig Atalanta, jag alltid påtänker,
när solen går ner, och när som hon går opp,
när månen sitt silver kring bogen bestänker,
du ständigt är med mig från köl och till topp,
och när jag har lagt mig ner uti min koj,
så är du ock med mig, fast bara på skoj.
Det gör mig så livatt så moditt faderalla,
det gör mig så livatt så moditt fallera.
4. Ja, dig jag påtänker, när såsom jag äter,
och när som jag dricker den törstandes drick,
mitt tarvliga mål utå sill och potäter
mig töckes beskådat av din blåda blick.
För alla di blomster på levnadens stig
jag vill ej bortbyta en blick ifrån dig.
Den gör mig så livatt så moditt faderalla,
den gör mig så livatt så moditt fallera.
5. När du uppåt kvällen dig lagt att få njuta
den sovandes ro, som beläker din själ,
så ska du få höra beslag på din ruta
av tusindes fogglar, som sjonger "må väl".
Di tusindes fogglar, som sjonger "må väl",
är tusindes tankar till dig ur min själ.
Det gör mig så livatt så moditt faderalla,
det gör mig så livatt så moditt fallera.